

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 9C/336/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415207515
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Taťána Poláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1415207515.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Taťanou Polákovou v právnej veci žalobcu: H.. A. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. 3, X., zastúpený Marko & Overton - Fox, s.r.o., IČO: 47 246 936, advokátska kancelária so sídlom Karpatská 18, Bratislava, proti žalovanému: Mestská časť Bratislava - Karlova Ves, Námestie sv. Františka 8, Bratislava, zastúpený JUDr. Ľuboslav Kašuba, advokát, Advokátska kancelária Na vršku 1, Bratislava, o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca E.. R. L., bytom V. P. XXX, sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu 20.03.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva žalobcu k pozemku v k.ú. F. Y., obec L. - m.č. F. Y., s parc. č. C-KN XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 175 m², zapísaného na LV č. XXXX Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom, spočívajúcich v užívaní pozemku ako verejného priestranstva, vstupu na pozemok a v realizácii stavebných prác verejného parkoviska na pozemku. Žalobu odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom pozemku parc. č. C-KN XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 175 m², ktorý sa nachádza v k.ú. F. Y.. Vlastnícke právo žalobcu sa vedie na LV č. XXXX, Okresný úrad L., katastrálny odbor. Pozemok je nezastavaný. Ohľadne pozemku sa vedú rokovania smerujúce k jeho zámene s Hlavným mestom SR Bratislava tak, že magistrát sa stane vlastníkom pozemku a poskytne žalobcovi iný pozemok, t.č. vo vlastníctve magistrátu. Prekážkou samotnej zámene podľa vyjadrenia magistrátu bolo, že pozemok je zaťažený stavbou parkoviska, ktoré vybudoval súkromný investor, čím by pri zámene „nastala situácia, že Hlavné mesto SR Bratislava by bolo vlastníkom pozemku pod časťou cudzej stavby, a takýto stav je nežiadúci“. Magistrát za tým účelom zaslal žalobcovi list aj mailovou komunikáciou so žalovaným, kde žalovaný uvádza a potvrdzuje, že nie je vlastníkom predmetnej stavby parkoviska. Z dôvodov, aby bol pozemok uvoľnený k uvažovanej zámene, žalobca ako vlastník pozemku vyzval vlastníka predmetnej stavby H.. A. P., aby predmetnú stavbu odstránil a za tým účelom mu žalobca pozemok prenechal do užívania. H.. P. v mesiacoch december 2014 a január 2014 predmetnú stavbu na vlastné náklady odstránil, pričom žalobca má vedomosť o tom, že pri odstraňovaní stavby bola neznámymi osobami viackrát privolaná hliadka mestskej a štátnej polície, ktorí preverovali situáciu na mieste samom a po preverení situácie nezistili porušenie zákona. O uvoľnení pozemku právny predchodca žalobcu písomne informoval magistrát, na základe čoho mal ústny prísľub, že sa bude pokračovať pri jednaní o zámene. Žalobca sa od svojich známych žijúcich v predmetnej lokalite dozvedel, že o pozemok sa začal zaoberať žalovaný, ktorý doposiaľ tvrdil, že nie je vlastníkom predmetnej parkovacej plochy, ani pozemok neužíva a neudržiava, ktorý využil uvoľnenie pozemku od súkromnej stavby a začal uvažovať o jeho zástavbe novou parkovacou plochou. Za tým účelom

žalobca na mieste samom zistil, že žalovaný vykonal zameranie pozemku a pripravil k pozemku stavebný materiál, t.j. na pozemok opakovane vstupuje a ho užíva. Na internetovej stránke žalobca zistil, že žalovaný v sekcii „Odkaz pre starostu“ na podnet súkromnej osoby informoval, že počas rozoberania parkoviska žalovaný konštatoval poškodzovanie majetku žalovaného a momentálne žalovaný vykonáva verejné obstaranie dodávateľa na úpravu parkoviska. Podľa písomnosti označenej ako „Zadanie zákazky“ zverejnenej 03.02.2015, žalovaný ako verejný obstarávateľ vyzval záujemcov o realizáciu zákazky „Oprava havarijného stavu parkoviska“, aby do 06.02.2015 predložili cenové ponuky s tým, že realizácia sa má uskutočniť do 16.02.2015. Z opísaného stavu je zrejmé, že po uvoľnení pozemku od stavby realizovanej súkromným investorom sa žalovaný svojvoľne uchopil užívania vrátane vstupu na Pozemok, bez akejkoľvek dohody so žalobcom ako vlastníkom pozemku. Doposiaľ žalovaný o pozemok nejavil záujem, čo sám potvrdil. Za účelom zástavby pozemku žalovaný zverejnil svoje stanovisko a zámer na internetovej stránke, zverejnil a zadal zákazku na realizáciu prác a pri Pozemku zložil stavebný materiál. Je teda jednoznačné, že žalovaný si počína svojvoľne, bez ohľadu na práva vlastníka pozemku alebo platnú legislatívu, podľa ktorej vlastník pozemku musí so stavbou na svojom pozemku vysloviť súhlas a právo stavebníka musí korešpondovať s vôľou vlastníka pozemku. Na realizáciu predmetnej stavby ďalej nebolo vydané žiadne povolenie a stavebný úrad vo veci nekoná - stavebným úradom je totiž sám žalovaný. Žalobca tiež poukazoval na neodkladné opatrenie vydané tunajším súdom, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa realizácie stavby parkoviska vykonaním zhutnenia podlažia a položenia zámkovej dlažby na parc. č. C-KN XXX/XX o výmere 175 m² - zastavené plochy a nádvoría, nachádzajúcej sa v katastrálnom území F. Y., zapísanej na LV č. XXXX, vedenom S. úradom L..

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že nárok žalobcu v celom rozsah neuznáva, keď je nesporné, že žalobca je vlastníkom pozemku parc. reg. „C“ KN č. XXX/XX, na ktorom stála časť stavby parkoviska, ktorá je predmetom sporu. Tiež je pravdou, že žalovaný v minulosti uviedol, že nie je vlastníkom stavby parkoviska. Toto vyjadrenie však bolo urobené na základe podkladov, ktoré mal žalovaný v tom čase k dispozícii. Odvtedy však žalovaný vlastným šetrením zistil, že je vlastníkom stavby parkoviska na predmetnom pozemku i na pozemkoch príľahlých. Predmetné parkovisko bolo postavené v rámci výstavby sídliska v F. Vsi a následne rekonštruované v rámci stavby „Polyfunkčný obytný súbor L., F. Y. - R.“, konkrétne išlo o stavebný objekt XX Rekonštrukcia parkoviska O. ulica. Stavebníkom bola spoločnosť OTYK invest, spol. s r.o. Stavebník na základe čl. V ods. 8 nájomnej zmluvy zo dňa 31.01.2006 odovzdal stavbu spolu s dokumentáciou žalovanému. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že tvrdenie žalobcu, že H.. A. P. je vlastníkom stavby je nepravdivé.

3. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.06.2016 žalobca navrhol, aby súd pripustil zmenu strany spor na strane žalobcu, aby namiesto doterajšieho žalobcu vstúpil nový žalobca H.. A. P., bytom R. 3, X..

4. Uznesením zo dňa 10.08.2016 č.k. 9C336/2015-73 súd zmenu žalobcu pripustil.

5. Súd vo veci vykonal výsluchom pôvodného žalobcu E.. R. L., žalobcu, prednesmi právnych zástupcov strán sporu, výsluchom znalcov A.. J. Y., A.. E. X., J.., listinnými dôkazmi - stavebné povolenie MČ BA - F. Y. č. SU XXXX/XX/XXXX/X/Ma zo dňa 16.03.2006, nájomnou zmluvou č. 001 0 21 60 06 zo dňa 31.01.2006, zápisom o odovzdaní a prevzatí stavby zo dňa 31.08.2006, výpisom z LV č. XXXX, rozhodnutie MČ BA - F. Y. o povolení užívania stavby č. SÚ 2007/2006/8431/Ma zo dňa 30.01.2007, listom E.. L. o zámene pozemkov zo dňa 26.01.2015, 19.12.2015, rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 23C/169/2006- 443 zo dňa 16.02.2011, kúpnu zmluvou zo dňa 15.05.2014, znaleckým posudkom A.. C. G. č. XXX/XXXX zo dňa 02.11.2016, protokolom o zverení majetku hlavného mesta do správy MČ F. Y. č. X/XX zo dňa 07.01.1992 s prílohou zo dňa 16.10.1992, čiastočný výpis z evidenčného listu č. XXX, rozhodnutím o povolení užívania objekt parkoviska zo dňa 11.09.2006, petíciou obyvateľov MČ F. Y. zo dňa 07.07.2014, čiastočný výpis z LV č. XXXX, XXXX, rozhodnutie MČ BA - F. Y. zo dňa 21.04.2015, rozhodnutím Okresného úradu Bratislava IV, odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 29.10.2015, č. OU-BA-OVBP2-2015/85375/KVJ, znaleckým posudkom A.. arch. A. P. č. XX/XXXX zo dňa 26.03.2017, protokolom o zverení miestnych komunikácií III. a IV. triedy mestskej časti BA - F. Y. č. X/XX zo dňa 23.03.1992, príloha č. 2 k nemu, znaleckým posudkom Technického s skúšobného ústavu stavebného, n.o. č. 20 -08/2018 zo dňa 10.05.2018, znaleckým posudkom Ústavu stavebnej ekonomiky s.r.o. č. 168/2017 zo dňa 20.10.2017, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

6. Pôvodný žalobca E.. R. L. vypovedal, že predmetný pozemok prenajal. Bola naň daná štrková drť a na ňu pokladané dlažobné kocky. Potom, ako boli kocky dané mimo parkoviska, do procesu sa

zapojil žalovaný s tvrdením, že kocky patria im. Žalovaný chcel bez stavebného povolenia dať zhotoviť parkovaciu plochu aj na jeho pozemku. Žalovaný mal záujem o zámenu pozemku, až neskôr tento stratil s odôvodnením, že treba počkať na výsledok tohto sporu. V súčasnosti je jeho pozemok bez akejkoľvek dlažby, vysypaný len pieskom.

7. Žalobca vo výpovedi uviedol, že predmetný pozemok kúpil v roku 2014 od pani Y.. V ten istý rok ho predal E.. L. s tým, že tento pozemok od neho späť odkúpi. V rok 2014 uzavrel s E.. L. nájomnú zmluvu, aby pozemok mohol užívať a v roku 2016 ho od E.. L. odkúpil. Na základe mailovej komunikácie medzi žalovaným a hlavným mestom sa došlo k záveru, že vlastníkom parkoviska nie je známy. Bol teda názor, že je vlastníkom parkoviska, keď pozemok kupoval tak, ako stojí a leží. Následne žalovanému ohlásil drobné stavebné práce - odstránenie zámkovej dlažby. Žalovaný sa k tomu nevyjadril. Po uplynutí lehoty pristúpil k odstráneniu dlaždíc. V tom momente sa k tomu žalovaný začal vyjadrovať a tvrdiť, že dlažba je jeho. Tak ju uložil na vedľajší súkromný pozemok a čaká na výsledok tohto sporu.

8. Právny zástupca žalovaného uviedol, že rozobratie parkoviska bolo zo strany žalobcu jeho snahou primäť hlavné mesto k zámene pozemkov. Zámena nie je kompetenciou žalovaného, ale hlavného mesta. Zo strany žalovaného došlo k pochybeniu, keď kompetentný zamestnanec žalovaného si nepreveril všetky podklady potrebné na vyjadrenie. Predmetné parkovisko bolo odovzdané do vlastníctva žalovaného. Žalobca nebol oprávnený na rozobratie časti parkoviska. Keďže išlo o stavbu, ktorá existovala ku dňu účinnosti zákona 66/2009 Z.z., tak v zmysle § 4 tohto zákona vzniklo zákonné vecné bremeno v prospech vlastníka, teda MČ Ba- F. Y.s. Právny zástupca žalovaného ďalej poukazoval na tú skutočnosť, že žalobca poškodil cestné teleso, keď odstránil časť vrchnej časti komunikácie. Vlastnícke právo žalovaného k predmetnému parkovisku žalovaný preukazuje odovzdávacím a preberacím protokolom spoločnosti S. invest do vlastníctva žalovaného.

9. Právny zástupca žalovaného uviedol, že dlažobné kocky sú žalovaného, ktorý má záujem predmetné parkovisko obnoviť. Žalobca poškodil cestné teleso tým, že odstránil vrchnú časť komunikácie. Žalovaný je vlastníkom predmetnej časti parkoviska na základe preberacieho a odovzdávacieho protokolu. Spoločnosť S. invest dostala povolenie zrekonštruovať ž existujúce parkovisko a následne toto odovzdala žalovanému. Nachádza sa tam aj kanalizácia vo vlastníctve žalovaného. Vlastníkovi stavby vzniklo zo zákona vo verejnom záujme vecné bremeno, ktorého obsahom je držba, užívanie pozemku pod stavbou, vrátane uskutočniť stavbu, alebo jej zmenu. Žalovaný na to nepotrebuje súhlas vlastníka pozemku. Uviedol tiež, že žalobca, resp. predchádzajúci žalobca výhodne skupuje od reštituentov alebo ich právnych nástupcov pozemky, ktoré sa potom snaží so žalovaným alebo hlavným mestom zameniť za pozemky lukratívnejšie.

10. Právny zástupca žalovaného uviedol, že dlažobné kocky sú žalovaného, ktorý má záujem predmetné parkovisko obnoviť. Žalobca poškodil cestné teleso tým, že odstránil vrchnú časť komunikácie. Žalovaný je vlastníkom predmetnej časti parkoviska na základe preberacieho a odovzdávacieho protokolu. Spoločnosť S. dostala povolenie zrekonštruovať ž existujúce parkovisko a následne toto odovzdala žalovanému. Nachádza sa tam aj kanalizácia vo vlastníctve žalovaného. Vlastníkovi stavby vzniklo zo zákona vo verejnom záujme vecné bremeno, ktorého obsahom je držba, užívanie pozemku pod stavbou, vrátane uskutočniť stavbu, alebo jej zmenu. Žalovaný na to nepotrebuje súhlas vlastníka pozemku. Uviedol tiež, že žalobca, resp. predchádzajúci žalobca výhodne skupuje od reštituentov alebo ich právnych nástupcov pozemky, ktoré sa potom snaží so žalovaným alebo hlavným mestom zameniť za pozemky lukratívnejšie. Konanie žalobcu je podľa názoru žalovaného v rozpore s dobrými mravmi.

11. Právny zástupca žalovaného tiež uviedol, že nájomná zmluva bola uzatvorená na časť parcely č. XXX/X, ktorá nebola vo vlastníctve pani Y., ktorá je vlastníčkou susedných pozemkov, ako to vyplýva z geometrického náčrtu.

12. V ďalšom uviedol, že vlastníctvo takýchto stavieb sa v zmysle stavebného zákona preukazuje osvedčením, resp. prehlásením mestskej časti, že je jej vlastníkom.

13. Právny zástupca žalovaného ďalej uviedol, že žalovaný nadobudol do vlastníctva rekonštruovanú stavbu, nie novú. V roku 2006 pani Y. nebola vlastníčkou parc. XXX/XX. Stala sa ňou až v rok 2011. Celá stavba parkoviska je vo vlastníctve žalovaného aj s poukazom na § 70 stavebného zákona. Ďalej

viedol, že zverením miestnych komunikácií do správy sa zverujú aj príslušné parkoviská, čo je uvedené v § 4b cestného zákona.

14. Právny zástupca žalobcu uviedol, že je názor, že stavebné povolenie, predložené žalovaným nemalo byť vôbec vydané, keď chýbal a chýba akýkoľvek právny titul žalovaného k cudziemu pozemku. Žalovaný odvodzuje svoje vlastnícke právo k parkovisku výlučne zo stavebného povolenia zo dňa 03.05.2006 a nájomnej zmluvy medzi žalovaným a spoločnosťou S. invest s.r.o. Z týchto dokumentov však vyplýva, že žalovaný nie je vlastníkom parkoviska a táto stavba je vo vlastníctve spol. S. invest. Táto spoločnosť v zmysle stavebného povolenia vybudovala na pozemku úplne nové parkovisko bez toho, aby vlastníkom pozemku k tomu dal akýkoľvek súhlas. Keďže parkovisko nie je vo vlastníctve žalovaného, nemohlo k tomuto parkovisku vzniknúť ani vecné bremeno podľa zákona 66/2009 Z.z. Základným predpokladom aplikácie tohto zákona je, že stavba postavená na cudzom pozemku je jednak vo vlastníctve obce, ktorá podmienka splnená nie je a navyše vlastníctvo k takejto stavbe muselo prejsť na obec v zmysle transformačných zákonov. Muselo ísť o stavbu postavenú pred rokom 1989. Ani táto podmienka splnená nie je. Žalovaný nemôže vykonávať na pozemku vo vlastníctve žalobcu žiadne stavebné práce bez jeho súhlasu.

15. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že žalobca odvodzuje svoje vlastnícke právo k parkovisku výlučne zo stavebného povolenia zo dňa 03.05.2006 a nájomnej zmluvy so spoločnosťou S. invest, s.r.o. Osobitne poukazoval na to, že táto spoločnosť v zmysle predmetného stavebného povolenia vybudovala na pozemku úplne nové parkovisko bez toho, aby k tomu žalobca dal akýkoľvek súhlas. Podkladom pre stavebné povolenie totiž bola nájomná zmluva, ktorou žalovaný prenajal pozemok vo vlastníctve pani Y., teda právnej predchodkyne žalobcu a takáto nájomná zmluva je absolútne neplatná. Keďže parkovisko nie je vo vlastníctve žalovaného, nemohlo k pozemku pod ním žalovanému vzniknúť ani vecné bremeno podľa zák. 66/2009 Z.z. tak, ako sa domáha žalovaný. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že na základe predmetného stavebného povolenia malo vzniknúť nové parkovisko. Sám právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že predmetnou nájomnou zmluvou neboli žalovanému poskytnuté práva na výstavbu na pozemku. Je preto zrejmé, že žalovaný nemal žiadny právny titul na to, aby novostavba parkoviska vznikla na jeho pozemku. Žalovaný nepreukázal, že je vlastníkom predmetného parkoviska. Vlastníkom predmetného parkoviska je spoločnosť S., s.r.o. a žalovaný ho má v dlhodobom nájme. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že žalobca považuje za zásadnú vec, že stavba parkoviska vybudovaná v roku 2006 nemohla žiadnym spôsobom prejsť do vlastníctva žalovaného podľa zákona 138/1991 Zb., čo pripúšťa aj samotný žalovaný, keď ako nadobúdaci titul k parkovisku považuje nájomnú zmluvu so stavebníkom, ktorým nebol štát, ale súkromná spoločnosť S. spol. s r.o. a následné odovzdanie tejto stavby po roku 2006. Je teda zrejmé, že nemôže ísť o takú stavbu, ku ktorej by žalovanému vzniklo právo zodpovedajúce vecnému bremenu podľa zákona 66/2009 Z.z. a teda žalovaný nemá žiadny právny titul na akejkoľvek stavby na pozemku žalobcu. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu rekonštrukcia, resp. zmena stavby, ktoré žalovaný namieta, tieto pojmy predsa používa sám žalovaný v rámci správneho konania a tiež relevantná projektová dokumentácia. Žalobca sa môže iba domnievať, že dôvodom takejto označovania je iba obchádzanie skutočnosti, že na predmetnú výstavbu bolo potrebné zabezpečiť iné povolenia, ako v skutočnosti vydané boli. Žalovanému bola zverovacím protokolom Hlavným mestom SR do správy zverená iba mestská zeleň, nie parkovisko ani iná stavba postavená na parc. XXX/X.

16. Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení zo dňa 28.06.2016 uviedol, že žalobca sa domnieva, že žalovaný nemá právny titul na vybudovanie, zriadenie a užívanie parkoviska na Pozemku. Tvrdenie žalovaného o vybudovaní parkoviska v 60-tych rokoch aj na Pozemku nebolo preukázané. Bez ohľadu na túto skutočnosť však zo stavebného povolenia zo dňa 16.03.2006 jasne vyplýva, že napriek označeniu ako rekonštrukcia parkoviska išlo o odstránenie pôvodnej stavby a vytvorenie novej stavby. Ak aj niekedy na Pozemku parkovisko stálo, bolo po roku 2006 odstránené. Žalovaný nie je ako vlastníkom stavby parkoviska zapísaný do katastra nehnuteľností. Žalovaným predložená nájomná zmluva nie je bez ďalšieho nadobúdaci titulom. Ustanovenie čl. V bod 8 nemožno bez výhrad považovať za nadobúdaci titul, ktorým malo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva. Zámková dlažba uložená po roku 2006 bola z Pozemku odstránená a na Pozemku tak nestojí žiadna stavba. To je nakoniec dôvod, pre ktorý sa žalovaný snaží o jej vybudovanie. Táto skutočnosť viedla žalobcu aj k podaniu žaloby na súd. V katastri nehnuteľností nie je zapísané žiadne zmluvné vecné bremeno, žiadna relevantná zmluva s vlastníkom Pozemku, ktorá by žalovaného oprávňovala na zriadenie a užívanie parkoviska na Pozemku. Neobstojí obrana žalovaného v tom, že došlo k vzniku zákonného vecného bremena k

Pozemku podľa zákona 66/2009 Z.z., keď žalovaný nie je vlastníkom stavby parkoviska postaveného na Pozemku. Zákon 66/2009 Z.z. upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov iba k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce, alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov (o.i. podľa § 2 ods. 2 zákona 138/1991 Z.z. o majetku obcí). V zmysle ust. § 4 ods. 1 tohto zákona, ak nemá vlastníkom stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je užívanie a držba pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec (podľa § 2 ods. 2 zákona 138/1991 Zb. o majetku obcí) alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Žalovaný nepreukázal, že stavbu získal do svojho vlastníctva podľa ust. § 2 ods. 2 zákona 138/1991 Zb. o majetku obcí. Na vlastníka Pozemku sa potom nevzťahuje povinnosť podľa § 4 ods. 2 tohto zákona - strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Ustálená súdna prax dovodila, že vecné bremeno v zmysle tohto zákona je odplatné. Teda, ak by žalovaný aj bol osobou oprávnenou z vecného bremena, bol by povinný platiť vlastníkovi za to odplatu.

17. Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení zo dňa 07.11.2016 uviedol, že vlastníctvo žalobcu k Pozemku žalobcu parc. č. XXX/XX nie je sporné. Sporné nie je ani to, že Pozemok nikdy nebol vo vlastníctve žalovaného, ani Hlavného mesta SR Bratislavy, ani ich právnych predchodcov. Tvrdenie žalovaného o vybudovaní parkoviska v 60-tych rokoch aj na Pozemku nielenže nebolo preukázané, ale aj vzhľadom na predložené listinné dôkazy sa javí ako irelevantné. Z predmetného stavebného povolenia jasne vyplýva, že išlo o odstránenie pôvodnej stavby a vytvorenie novej stavby. Uvedené vyplýva aj z projektovej dokumentácie. Tomu, že išlo o novú stavbu nasvedčuje aj vydané vodoprávne rozhodnutie z 19.09.2005. Tieto závery potvrdzuje aj znalecký posudok znalca z odboru stavebníctva A. vypracovaný podľa ust. § 209 C.s.p., ktorý žalobca súd predkladá. Znalecký posudok jednoznačne potvrdil, že ak aj niekedy na Pozemku parkovisko stálo, bolo po roku 2006 odstránené a namiesto neho vybudované na Pozemku nové parkovisko - nová vec. Pre posúdenie stavebnej aktivity nie je rozhodujúce jej označenie, ale jej skutočný rozsah. Aj napriek označeniu rekonštrukcia parkoviska došlo v skutočnosti v predmetnej veci k výstavbe nového parkoviska na Pozemku. Na Pozemku žalobcu je neoprávnené postavená stavba parkoviska, pričom žalovaný nemal a nemá právny titul na jej vybudovanie, zriadenie a užívanie a to ani na základe ustanovení zákona č. 66/2009 Z.z. Je nesporné, že v katastri nehnuteľností nie je vo vzťahu k Pozemku zapísané žiadne zmluvné vecné bremeno. V konaní nebola predložená žiadna relevantná zmluva s vlastníkom Pozemku, ktorá by žalovaného oprávňovala na zriadenie a užívanie parkoviska na Pozemku. Ako podklad na vydanie stavebného povolenia zo dňa 16.03.2006 bola použitá zjavne neplatná nájomná zmluva, keďže prenajímateľ nebol vlastníkom Pozemku, ani mu jeho vlastníkom nedal oprávnenie na prenechanie Pozemku k nájmu inej osobe. Neobstojí ani obrana žalovaného založená na vzniku zákonného vecného bremena k Pozemku podľa zákona 66/2009 Z.z. Poukazoval na to, že zákon 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov iba k pozemkom, pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov (o.i. § 2 ods. 2 zákona 138/1991 Zb. o majetku obcí) - § 1 zákona č. 66/2009 Z.z. V konkrétnom prípade tak absentujú oba základné zákonné predpoklady vzniku vecného bremena - obecné vlastníctvo stavby (parkoviska) a prechod tohto vlastníctva zo štát na obec podľa § 2 ods. 2 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Žalovaný nepreukázal, že stavbu parkoviska získal do svojho vlastníctva podľa st. § 2 ods. 2 zák. 138/1991 Zb. Keďže parkovisko bolo postavené v roku 2006 to nie je ani teoreticky možné. Na vlastníka Pozemku sa potom nevzťahuje povinnosť podľa § 4 ods. 2 tohto zákona - strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Výstavba parkoviska bola uskutočnená bez súhlasu vlastníka Pozemku. Z občianskoprávneho hľadiska žalobca predmetnú stavbu parkoviska hodnotí ako stavbu neoprávnenú. Stavba bola v časti, ktorá sa nachádza na jeho Pozemku odstránená. Stavebný materiál si žalovaný sám svojpomocne v októbri 2016 odniesol.

18. Právny zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení zo dňa 26.10.2016 uviedol, že nie je pravdou, že žalobca je vlastníkom stavby, ktorá sa nachádza na jeho pozemku. Pozemok parc. č. C-KN o výmere 175 m² vznikol neskorším odčlenením z pozemku parc. č. C-KN XXX/X o výmere 8164 m². Pozemok

parc. č. XXX/X bol zverený do správy žalovanému Hlavným mestom SR Bratislavou protokolom č. 1/1991 ku dňu 11.07.1991. Vo výpise z evidenčného listu č. XXX zo dňa 14.01.2005 bol držiteľom a oprávnenou osobou nakladania s pozemkom - hlavné mesto. Na tomto pozemku bolo postavené v rámci sídliska v F. parkovisko s kapacitou 39 parkovacích miest. Za účelom zvýšenia kapacity parkovacích miest, zlepšenia technických a dopravných parametrov bolo vydané stavebné povolenie - rekonštrukcia parkoviska O. Predmetom bolo okrem zlepšenia technických parametrov i rozšírenie pôvodnej kapacity o ďalších 28 parkovacích miest. Spoločnosť S. mala na časť parcely č. XXX/X v výmere 1430 m² pre účely vybudovania investície - parkoviska so žalovaným zatvorenú nájomnú zmluvu. Zrealizované parkovisko bolo spoločnosťou S. žalovanému odovzdané do vlastníctva dňa 07.09.2006. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nikdy nebol vlastníkom stavby parkoviska, ktoré sa nachádza na pozemku parc. č. XXX/XX. Práve naopak, úmyselne poškodil časť parkoviska odstránením vrchnej dlažby. Podlažie pod dlažbou, vrátane odvodňovacích prvkov sa na parc. č. XXX/XX stále nachádzajú. Žalovaný zastáva názor, že je nepochybné, že žalovaný je jediným a výlučným vlastníkom stavby parkoviska. Pozemok pod toto stavbou bol v čase jej rekonštrukcie zverený hlavným mestom do správy žalovanému. Dňom účinnosti zákona 66/2009 Z.z. vzniklo zo zákona vo verejnom záujme v prospech žalovaného vecné bremeno, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmeny stavby. Pripomenul, že za predpokladu, že sa k takýmto stavbám nezanechala dokumentácia, na preukázanie jestvujúcej stavby podľa stavebného zákona postačuje osvedčenie stavebného úradu.

19. Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení zo dňa 14.03.2017 uviedol, že v čase výstavby parkoviska v roku 2006 pôvodná vlastníčka pozemkov pani Y. podala na Okresný súd Bratislava IV žalobu o určenie vlastníctva k pozemku. Jej vlastníctvo bolo v konaní 23C/169/2006 potvrdené. Podľa rozsudku vlastnícke právo k pozemku XXX/XX nikdy nesvedčilo v prospech žalovaného ani v prospech Hlavného mesta SR Bratislavy. V odôvodnení rozsudku sa tiež uvádza, že v priebehu 90-tich rokov existovala dlhoročná korešpondencia medzi pôvodnou vlastníčkou Y. a Hl. mestom SR, čo svedčí o tom, že Hl. mesto SR malo vedomosť o snahe pani Y. usporiadať svoje vlastnícke práva k Pozemku. Argumenty Hl. mesta SR o jeho dobromyseľnom užívaní neobstoja. Hlavné mesto presne vedelo, kde sa nachádzajú pozemky pani Y. že sú aj na parc. č. XXX/X evidované v registri E ako parc. č. XXXX KN-E. Kolaudácia parkoviska na pozemkoch prebehla v roku 2007, t.j. až po podaní žaloby o určenie vlastníckeho práva k pozemku jeho pôvodnou vlastníčkou Y.. Akákoľvek dobromyseľnosť pri povoľovaní užívania stavby parkoviska na Pozemku v roku 2007 je už len z tohto titulu vylúčená. Vlastníčka pozemku nebola účastníčka stavebného ani kolaudačného konania, čím jej boli odňaté jej základné procesné práva. Z občianskoprávneho hľadiska sa jedná o neoprávnenú stavbu na cudzom pozemku. Stavebníkovi parkoviska nesvedčil vo vzťahu k Pozemku na zriadenie stavby parkoviska ani v čase jej zriadenia v roku 2006 žiadny občianskoprávny titul. Žalovaný nie je ani vlastníkom stavby parkoviska a sám vo výroku svojich rozhodnutí označil ako vlastníka stavby parkoviska S., pričom žalovaný je len v pozícii správcu stavby. Vo vzťahu k zákonu č. 66/2009 Z.z. opakovane viedol, že upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov iba k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce, alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov (o.i. podľa § 2 ods. 2 zákona 138/1991 Zb. o majetku obcí) - § 1 ods. 1 zákona 66/2009 Z.z. Osobitne zdôraznil, že zverovací protokol nijako nepreukazuje zverenie pozemku parc. č. XXX/X alebo akejkoľvek na ňom postavenej stavby do správy žalovaného. Predmetom zverenia bola na základe tohto protokol len verejná zeleň. Absentujú takto obidva zákonné predpoklady vzniku vecného bremena - obecné vlastníctvo stavby (parkoviska) a prechod tohto vlastníctva zo štát na obec podľa § 2 ods. 2 zák. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Ďalej viedol, že žalobca nemá záujem o zámenu pozemkov. O túto mal záujem predchádzajúci vlastník. Nový žalobca v tomto smere žalovanému neadresoval žiadnu požiadavku. Snahu predchádzajúceho vlastníka o dohodu nemožno hodnotiť ako rozpor s dobrými mravmi. Žalobca má záujem svoj pozemok nerušene užívať ako nezastavanú parkovaciu plochu. Pozemok je samostatne hospodársky využiteľný a umožňuje zriadenie 9. Parkovacích miest s prístupom z miestnej komunikácie KC.. Žalobca má záujem na svojom pozemku zriadiť 9 parkovacích miest. Užívanie Pozemku žalobcom však nie je možné, keď žalovaný na Pozemok neustále vstupuje a v celku užíva ako verejné priestranstvo. Žalovaný bráni žalobcovi v užívaní parkovania na jeho vlastnom nezastavanom Pozemku, hoci sám takéto vyhradené parkovacie miesta v tesnej blízkosti Pozemku žalobcu na parkovisku vytvára a prenajíma. Nie je pravdivé ani tvrdenie žalovaného o úmyselnom poškodení parkoviska žalobcom. Žalobca svoj zámer odstrániť stavbu riadne ohlásil na stavebnom úrade, pričom stavebný úrad aj po uplynutí lehôt zostal nečinný a nevyjadril sa. Pri odstraňovaní stavby bol žalobca v dobrej viere, že stavba nepatrí Hlavnému mestu SR Bratislave a ani žalovanému. Vychádzal pritom z vyjadrenia samotného žalovaného, že „neviduje žiadne dokumenty, ktoré by stanovovali vlastníka predmetného parkoviska“. Žalovaný pri zisťovaní stavebníka parkoviska

vyčerpal všetky svoje možnosti. Žalovaný ani doposiaľ nijako nepreukázal nadobúdaci titul, že by mu stavba parkoviska mala patriť. Zopakoval, že žalovaný nie je ani vlastníkom stavby parkoviska a sám vo výroku rozhodnutia označil za vlastníka stavby S. pričom žalovaný je len v pozícii správcu stavby.

20. Právny zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení zo dňa 05.04.2017 uviedol, že rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 23C/169/2006 sa týkal Y., ktorá sa stala vlastníčkou pozemkov až právoplatným rozsudkom v roku 2011. Dovtedy bola iba domnelou vlastníčkou, keď okresný súd mohol jej žalobu o určenie vlastníctva aj zamietnuť. Ďalej uviedol, že termín „rekonštrukcia stavby“ stavebný nepozná. Pojem rekonštrukcie stavby je obsiahnutý v § 54 stavebného zákona v termíne „zmena stavby“, ktorý je širší termín ako rekonštrukcia, pretože podľa § 55 stavebného zákona v súvislosti s vyžadovaním stavebného povolenia hovorí, že stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách. Stavebný úrad akceptoval žiadosť stavebníka na zmenu stavby a nie na výstavbu novej stavby a to z dôvodu, že pri stavbe parkoviska sa nešlo do všetkých vrstiev podlažia. Súčasťou stavby je aj zhutňovanie podklad, ktoré sa nemuselo urobiť pri pôvodnom parkovisku, ale len pri prístavbe novej časti, ktorou sa toto parkovisko zväčšilo. Čiže, stavebník nemusel robiť výkopy pre novú časť parkoviska. Tým, že sa menila iba stará stavba, stavebný úrad podanie stavebníka vyhodnotil správne, len ako zmenu stavby. Pri povolenej stavbe parkoviska sa jednalo o jeden celok, avšak s rozdielnym technologickým postupom. Stavebný úrad správne akceptoval žiadosť stavebníka o zmenu stavby, inak by výstavbe parkoviska muselo predchádzať najskôr vydanie rozhodnutia o odstránení stavby, následne by muselo byť vydané územné rozhodnutie o umiestnení stavby a až potom stavebné povolenie. V ďalšom právny zástupca žalovaného viedol, že žalovaný je rád, že žalobca priznáva, že na pozemku p.č. XXX/XX je neoprávnené postavená stavba, keď doposiaľ tvrdil, že sa jedná o stavbu v jeho vlastníctve, čím nepriamo potvrdil, že úmyselne a vedome poškodil časť parkoviska, a to odstránením jeho vrchnej časti - dlažby, ktorá nie je jeho vlastníctvom. Právny zástupca žalovaného poukazoval na evidenčný list č. XXX, ktorý bol podkladom stavebného konania a ako osoba oprávnená bolo uvedené Hlavné mesto SR Bratislava. Evidenčný list obsahuje údaje o držiteľovi, nájomcovi a inej oprávnenej osobe a o nehnuteľnostiach, ktoré drží, má v nájme, alebo spravuje. Keďže hlavné mesto bolo v stavebnom konaní (ž v roku 1998, keď sa začalo územné konanie o umiestnení stavby), v tom čase jedinou oprávnenou osobou podľa evidenčného listu, preto stavebný úrad mohol vo vzťahu k pozemku konať ako s účastníkom konania len s Hlavným mestom SR Bratislava. Pani Špačková sa nevedela preukázať žiadnym dokladom, ktorý by prekazoval jej vlastníctvo k pozemku parc. č. C-KN XXX/XX. Čiže tvrdenie žalobcu v tom, že pani Y. nedala súhlas na vybudovanie parkoviska je irelevantné. Právny zástupca žalovaného ďalej poukazoval na tú skutočnosť, že v súlade s ustanovením § 2 zákona o majetku obcí do vlastníctva obcí prechádzajú s účinnosťou od 1. mája 1991 z majetku Slovenskej republiky a) nehnuteľné veci, k ktorým mali právo hospodárenia určené národné výbory, štátne podniky, rozpočtové, príspevkové organizácie a drobné prevádzkarne národných výborov: pozemky, vrátane stavebných pozemkov, stavby, napr. bytový fond štátnych podnikov bytového hospodárstva, stavby vybudované v akcii „Z“, pokiaľ k nim mali právo hospodárenia určené subjekty a ich zakladateľská alebo zriaďovateľská funkcia prešla na obec, b) hnutelné veci, ku ktorým mali právo hospodárenia určené národné výbory, štátne podniky, rozpočtové, príspevkové a iné organizácie (inventár národných výborov, stroje, zariadenia). Pri prechode majetku štátu do vlastníctva obcí, stanovuje § 2 zákona o majetku obcí vymedzuje, ktorý konkrétny majetok prechádza z vlastníctva Slovenskej republiky do vlastníctva obce, pričom ide o špecifický spôsob nadobudnutia majetku na základe zákona. Na prechod majetku nie je potrebné uzatvárať žiadne právne úkony. Aj keď ustanovenie § 14 zákona o majetku obcí ustanovuje povinnosť pre odovzdávajúce a nadobúdajúce právnické osoby spísať písomné protokoly. Protokoly nemajú konštitutívny charakter, ale plnia deklaratórnu funkciu, a len potvrdzujú skutočnosť, ktorá nastala zo zákona. Aj vyjadrenia v listinách uvedených v spise (stavebné povolenie, zverovací protokol....) potvrdzuje, že stavba parkoviska na pozemku parc. č.. XXX/XX existovala ešte pred jeho rekonštrukciou. Protokolom o zverení majetku č. 1/1991 boli žalovanému zverené pozemky, zeleň ale aj komunikácie, ktoré sa na nich nachádzali do správy žalovaného. Na základe uvedeného je dostatočne preukázaná podmienka v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., že ak nemá vlastníka stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. V ďalšom právny zástupca žalovaného poukazoval na st. § 59 stavebného zákona, kto sú účastníkmi stavebného konania, na ust. § 58 ods. 2 stavebného zákona,

podľa ktorého, stavebník musí preukázať, že je vlastníkom pozemku, alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 tohto zákona, ktoré ho oprávňuje zriadiť na ňom stavbu. Stavebný úrad nemohol v čase stavebného konania konať s pani Y. ako s účastníčkou konania, keď táto nebola nikde vedená ako vlastníčka pozemku, alebo ako s osobou, ktorá má iné právo k pozemku. Vlastníčkou sa stala až v rok 2011. Bolo to Hlavné mesto SR Bratislava, ktoré bolo oprávnenou osobou v tomto konaní na základe evidenčného listu a ktoré bolo oprávnené s nehnuteľnosťou nakladať. Podľa § 70 stavebného zákona na základe ktorého stavebné povolenie a rozhodnutie o predĺžení jeho platnosti bolo vydané sú záväzné pre právnych nástupcov účastníkov konania. S poukazom na uvedené, ako aj s poukazom na čl. V ods. 8 Nájomnej zmluvy uzavretej žalovaným a spoločnosťou S., podľa ktorej bol nájomca povinný odovzdať po rekonštrukcii parkoviska toto odovzdať do vlastníctva žalovaného, ako aj s poukazom na zápis o odovzdaní a prevzatí stavby parkoviska zo dňa 07.09.2006 žalovaný dostatočne preukázal, že stavba parkoviska je vo vlastníctve žalovaného a nie vo vlastníctve žalobcu, ako to žalobca tvrdí.

21. Právny zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení zo dňa 05.04.2017 uviedol, že znalec v znaleckom posudku predloženom súdu žalobcom účelovo nerozlišoval skutočnosť, že stavebný úrad v stavebnom konaní nielen povolil odstránenie iba časti súčasnej spevnenej plochy, ale povolil aj jej rozšírenie, keď povolil výkop pre rozšírenú časť novo navrhovanej konštrukcie, na ktorú vo svojom posudku pozabudol. Čiže, nemohlo sa jednať o novú stavbu ako celok, ale iba o rekonštrukciu starého parkoviska súčasne s jeho rozšírením o novú časť, čo je v súlade so zákonom zmena stavby. Taktiež poukazyval aj na list Magistrátu hl. mesta, kde sa uvádza, že žalovanému bola zverená nielen zeleň, ale aj iné plochy, ako sú chodníky, spevnené plochy, verejné priestranstvá, ale i fontána a pod., výslovne pracovníčka Magistrátu uviedla, že žalovanému boli zverené zeleň a plochy na pozemku registra „C“ parc. č. XXX/X. Ako vyplýva z odpovede Magistrátu hl. mesta, pri zverovaní komunikácii III. a IV. triedy (. boli súčasne zverované aj príľahlé parkoviská. Teda, miestna komunikácia III. triedy O. bola aj s parkoviskom zverená do správy mestskej časti, ktorá má v súlade so Štatútom hl. mesta oprávnenie toto držať, užívať, brať úžitky a nakladať s ním. Pokiaľ ide o znalecký posudok A. opäť ide o dôkaz predložený žalobcom, ktorý je účelovo prispôsobený potrebám žalobcu. Poukazyval na to, že podľa § 43 stavebného zákona stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou, alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Znalčka odignorovala, že stavbou je celé parkovisko, nielen časť nad pozemkom vo vlastníctve žalobcu a že všetky vrstvy sú súčasťou stavby ako celku a majú teda aj význam z pohľadu zásahu do stavby ako celku. Stavba parkoviska spĺňa definíciu stavby podľa § 43 stavebného zákona. Pokiaľ žalobca tvrdil, že absentujú dva základné zákonné predpoklady vzniku vecného bremena podľa § 66/2009 Z.z., takéto tvrdenie žalobcu nemá oporu v skutkovom a právnom stave. Uviedol, že nadobudnutie vlastníctva parkoviska do majetku obce už súd ozrejml. Taktiež, že parkovisko na Fadruszovej ulici existovalo aj v roku 1976. Miestne komunikácie prešli do majetku obce podľa § 2 ods. 7 zák. 138/1991 Zb. Podľa § 4b ods. 1 cestného zákona, miestnymi komunikáciami sú aj parkoviská. S poukazom na zákon č. 377/1991 Zb., aj tieto boli zverené do správy mestských častí, ktoré sú oprávnené tieto držať, užívať, brať úžitky a nakladať s nimi. Je preto preukázaná podmienka podľa § 4 ods. 1 zákona 66/2009 Z.z.

22. Právny zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení zo dňa 22.08.2017 uviedol, že v súčasnej dobe sa na pozemku vo vlastníctve žalobcu nachádza časť stavby, ktorá je vo vlastníctve žalovaného. Uviedol, že podstatou tohto konania je nielen ochrana vlastníckeho práva žalobcu, ktoré žalovaný nikdy nespochybňoval, ale aj ochrana vlastníckeho práva žalovaného k stavbe - parkoviska, ktorú žalobca poškodil tým, že vrchnú časť stavby bez akéhokoľvek právneho titulu odstránil. Stavba parkoviska tvorí jeden celok nachádzajúci sa nielen na parcele žalobcu ale aj na ďalších vedľajších parcelách. Po vykonaní rekonštrukcie parkoviska odovzdala spoločnosť S. stavbu parkoviska v hodnote 3.916.947,-Sk do majetku žalovaného. Žalovaný teda ako vlastník stavby parkoviska ktorá bola postavená legálne má právo si svoj stavbu opraviť a to bez ohľadu na súhlas vlastníka pozemku. Taktiež z predložených listín vyplýva, že sa nejedná ani o neoprávnenú stavbu a ani o stavbu čiernu, ako to tvrdí žalobca. Zopakoval, že stavbou je celé parkovisko, nielen časť nad a pod povrchom pozemku vo vlastníctve žalobcu. Stavba by zostala stavbou, aj keby žalobca na svojej časti pozemku odstránil všetky vrstvy, len by tým došlo k odstráneniu a narušeniu časti konštrukcie, ktorá ako celok plní funkciu parkoviska. Tým, že žalobca odstránil iba časť zo stavby vo vlastníctve žalobcu, znefunkčnil nielen odtokové pomery na parkovisku ale stavbu parkoviska ako celku značne poškodil.

23. Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení zo dňa 12.09.2017 uviedol, že práve ochrana vlastníckeho práva je podstatou tohto konania. Porušenie práv vlastníka snahou postaviť stavbu bez

jeho súhlasu nemožno konvalidovať ani stavebným povolením ako sa o to snaží žalovaný. Je potrebné totiž rozlišovať medzi stavbou nepovolenou - nelegálnou (čiernou stavbou), t.j. stavbou postavenou bez stavebného povolenia a neoprávnenou stavbou t.j. stavbou, na ktorej zriadenie objektívne nie je daný občianskoprávny titul - dohoda so skutočným vlastníkom Pozemku. Na zriadenie stavby na Pozemku nemal žalovaný žiadny občianskoprávny titul ani v čase výstavby parkoviska v rok 2006, a nemá ho ani dodnes. Na Pozemku bola vytvorená nová stavba. Zo stavebného povolenia napriek označeniu SO ako rekonštrukcia parkoviska išlo o odstránenie pôvodnej stavby a vytvorenie novej stavby. Na základe protokolu o zverení majetku hlavného mesta zo dňa 07.01.1992 hlavné mesto zverilo do správy žalovaného zeleň a plochy na pozemku „C“ parc. č. XXX/X. Pri akomkoľvek výklade nie je možné dospieť k záver, že plochou sa má rozumieť stavba parkoviska alebo iná stavba v zmysle stavebného zákona. Poukazoval ďalej na to, že podstatné v konkrétnom prípade je jednak vlastníctvo zo strany žalobcu a jednak výstavba novej stavby po roku 2006. Zverenie nehnuteľností v roku 1992 tak nemá vplyv na tieto skutočnosti. Formulácia príľahlé parkovisko je vágna a nemôže vyvolať žiadne právne účinky. Právny zástupca žalobcu dával osobitne do pozornosti, že v protokole o zverení miestnych komunikácií III. a IV. triedy mestským častiam zo dňa 23.03.1992 je v prílohe 3 uvedená O., vymedzená dĺžkou 500 m, šírkou 5 m s pravým chodníkom o dĺžke 120 m a šírke 2 m. Parkovisko sa na tomto pozemku nijako nespomína. V zozname miestnych komunikácií má samotná FC. uvedenú plochu 2500 m² a pravý chodník plochu 240 m². Komunikácia bola zverená žalovanému len v rozsahu vymedzenom v protokole. Skutočnosť, že parkovisko s oveľa väčšou plochou ako chodník sa v zozname zverených nehnuteľností nenachádza, svedčí o zámere správu nad parkoviskom nezveriť. Pozemok sa nenachádza ani v zozname parciel v prílohách k protokolu a v protokole absentuje akákoľvek zmienka o parkovisku, teda do správy nebolo žalovanému zverené ani pôvodné parkovisko.

24. Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení zo dňa 07.06.2018 uviedol, že porušenie práv vlastníka snahou postaviť stavbu bez jeho súhlasu nemožno konvalidovať ani stavebným povolením, ako sa o to snaží žalovaný. Na zriadenie stavby na pozemku žalovaný nemal žiadny občianskoprávny titul ani v čase výstavby parkoviska a nemá ho ani dnes. Poukazoval na znalecké posudky IX.. Znalec IX. dospel k zhodnému názoru, že pôvodná stavba parkoviska, ktorá bola postavená aj na pozemku žalobcu, bola po roku 2006 odstránená a na jej mieste bola vybudovaná zo stavebnotechnického hľadiska nová stavba - nové parkovisko. Právny zástupca žalobcu ďalej poukazoval na odborné vyjadrenie znaleckej organizácie - Technický a skúšobný ústav stavebný, n.o., ktorý dospel k záverom, ktoré poukazujú na vecnú nesprávnosť znaleckého posudku USE a zároveň potvrdzuje závery znaleckého posudku A. a znaleckého posudku A..

25. Z listinných dôkazov súd zistil:

26. Dňa 16.03.2006 pod č. SU 2006/05/8489/1/Ma vydal žalovaný stavebné povolenie, ktorým bola stavebníkovi S., povolená rekonštrukcia parkoviska O.

27. Z nájomnej zmluvy zo dňa 31.01.2006 uzavretej medzi žalovaným a spoločnosťou S. súd zistil, že žalovaný prenajal spoločnosti S. časť parcely č. XXX/X o výmere 1430 m² k.ú. BK. za účelom zrekonštruovania tam sa nachádzajúceho parkoviska. Parc. č. XXX/X je zapísaná na evidenčnom liste XXX, list vlastníctva na uvedenú parcelu založený nie je. V čl. V bod 8. sa uvádza, že po vykonaní rekonštrukcie parkoviska nájomca túto stavbu spolu s prísl. dokumentáciou písomne odovzdá do vlastníctva mestskej časti L. a dodá geometrický plán.

28. Zo zápisu o odovzdaní a prevzatí zo dňa 07.09.2006 súd zistil, že spoločnosť S.. odovzdala žalovanému rekonštrukciu parkoviska na základe nárokov statickej dopravy pre Polyfunkčný obytný dom SO 02. Kapacita parkoviska sa zvýšila z 39 na 67 miest pre osobné vozidlá.

29. Z rozhodnutia o povolení užívania stavby zo dňa 30.01.2007, č. SÚ 2007/2006/8431/Ma súd zistil, že žalovaný povolil stavebníkovi spoločnosti S.. užívanie zrekonštruovaného parkoviska na O..

30. Z list vlastníctva č. XXXX súd zistil, že žalobca je vlastníkom parc. č. XXX/XX., nachádzajúcej sa v L.. Z rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 16.02.2011, č.k. 23C/169/2006-443 súd určil, že p. Y. je vlastníkom okrem iných i pozemku nachádzajúceho sa v k.ú. KC. s parc. č. C-KN XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 175 m².

31. Z kúpnej zmluvy zo dňa 14.05.2014 uzavretej medzi Y. ako predávajúcou a H. ako kupujúcim, súd zistil, že predmetom prevodu bola aj parcela č. C-KN XXX/XX o výmere 175 m².

32. Zo znaleckého posudku č. 197/2016 znalca z odboru stavebníctva IX. zo dňa 02.11.2016 predloženom súdu dňa 07.11.2016 žalobcom súd zistil, že znalec v závere znaleckého posudku uviedol, že stavebný objekt SO 40 - parkovisko v zmysle stavebného povolenia zo dňa 16.03.2006 nemožno z technického hľadiska hodnotiť ako rekonštrukciu, pretože pôvodná stavba bola kompletne odstránená (zbúraná) a z toho dôvodu sa nemôže jednať o jej zmenu, na základe uvedeného stavebného povolenia vznikla nová stavba parkoviska, ktorá je zo všetkých hľadísk výrazne rozdielna (kapacitne, výmerou, konštrukčne, organizáciou dopravy, odvodnením) od pôvodnej (odstránenej) stavby parkoviska, stavba - parkovisko je postavená aj na pozemku parc. č. XXX/XX..

33. Z protokolu o zverení majetku hlavného mesta do správy H. zo dňa 07.01.1992 súd zistil, že predmetom zverenia bola i parc. č. XXX/X.

34. Z evidenčného listu č. XXX - čiastočný zo dňa 14.01.2005 súd zistil, že užívateľom parc. č. XXX/X je Hlavné mesto SR Bratislava.

35. Z listu pôvodného žalobcu JN. zo dňa 26.01.2015 súd zistil, že opätovne žiadal Magistrát hlavného mesta o zámenu pozemku.

36. Z rozhodnutia žalovaného zo dňa 21.04.2015, č.j. KV/SU/1298/2015/3390/KK súd zistil, že žalovaný nariadil stavebníkovi (H.) urobiť nápravu na časti stavby verejného parkoviska nachádzajúceho sa na pozemku parc. č. XXX/XX v k.ú. F., a to spätným uložením odstránenej betónovej zámkovej dlažby, ktorá tvorila časť pojazdnej -nosnej konštrukcie parkoviska, na zhutnený štrkový podsyp. V odôvodnení žalovaný (Mestská časť Bratislava - Karlova Ves, ako príslušný stavebný úrad uviedol, že uskutočnením nepovolených stavebných úprav bola vykonaná zmena dokončenej stavby (§ 139b ods. 5 písm. c) stavebného zákona), ktorou došlo k narušeniu stavebnotechnických vlastností celého parkoviska a k tým k závade na tejto stavbe.

37. Z rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, odboru výstavby a bytovej politiky zo dňa 29.10.2015, č. OU-BA-OVBP2-2015/85375/KVJ súd zistil, že okresný úrad zrušil odvolaniami napadnuté rozhodnutie stavebného úradu H. č.j.: KV/SU/1298/2015/3390/KK zo dňa 21.04.2015, ako vydané v rozpore so zákonom. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že stavebný úrad vydal odvolaniami napadnuté rozhodnutie v rozpore so zákonom, nakoľko na jeho vydanie nebol vecne príslušný, nakoľko sa jedná o stavbu, ktorej povolenie spadá do kompetencie špeciálneho stavebného úradu v zmysle § 120 stavebného zákona, keď z dikcie tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, povolenie ktorých stavieb, stavebných úprav, alebo udržiavacích prác spadá pod špeciálne stavebné úrady.

38. Z listu Magistrátu Hlavného mesta SR Bratislavy zo dňa 21.03.2017 súd zistil, že na základe protokolu o zverení majetku hlavného mesta zo dňa 07.01.1992 Hlavné mesto SR Bratislava zverilo do správy žalovaného zeleňa plochy na pozemku registra „C“ parc. č. XXX/X. Týmto protokolom nebol do správy žalovaného zverený pozemok, na ktorom sa zeleň nachádza.

39. Zo znaleckého posudku zo dňa 26.03.2017 č. 26/2017 A., znalkyne z odboru stavebníctva predloženého súdu žalobcom, súd zistil, že znalkyňa v závere posudku viedla, že kolaudačným rozhodnutím č. SÚ 2007/2006/8431/1/Ma zo dňa 30.01.2007 bolo povolené užívať verejné parkovisko na časti pozemku parc. č. XXX/X k.ú. F. o počte 67 parkovacích miest pre parkovanie osobných automobilov. Pozemok parc. č. XXX/XX k.ú. F. bol odčlenený z pôvodnej pac. Č. XXX/X a tvorí samostatnú parcelu. Parkovisko z betónovej zámkovej dlažby a kamennej drte (frakcie) tvoriac štrkové podlažie mohlo byť stavebným úradom povolené, v nadväznosti na § 43 stavebného zákona v platnom znení, iba ako stavebná konštrukcia, ktorá nie je pevne spojená so zemou. Z parkoviska na pozemku p.č. XXX/XX k.ú. F. bola odstránená zámková dlažba uložená „na sucho“. Pod odstránenou zámkovou dlažbou je štrkové podlažie, uložené na upravenom teréne, ktoré podľa § 43 stavebného zákona, totiž nie je stavbou, lebo nie je pevne spojené so zemou. Odborným posúdením bolo preukázané, že pozemok p.č. XXX/XX v čase posúdenia, nie je zastavaný stavbou podľa § 43 stavebného zákona v platnom znení.

40. Z listu Magistrátu hl. mesta SR Bratislavy zo dňa 25.04.2017 súd zistil, že miestne komunikácie III. a IV. triedy sú zverované do správy, napr. mestským častiam alebo iným subjektom, aj s príslušnými parkoviskami a to najmä s poukazom na § 4b ods. 1 cestného zákona.

41. Z protokolu zo dňa 22.09.1992 súd zistil, že na základe Štatút hl. mesta SR Bratislavy boli mestskej časti Karlova Ves zverené komunikácie III a IV. triedy. Podľa prílohy č. 3 jej bola okrem iných zverená aj O..

42. Zo znaleckého posudku č. 168/2017 zo dňa 20.10.2017 vypracovanom Ústavom stavebnej ekonomiky súd zistil, že znalecký ústav v závere znaleckého posudku uvádza, že predmetné parkovisko možno z technického hľadiska hodnotiť ako rekonštrukciu stavby, pretože nedošlo ku kompletnému zbúraníu pôvodnej stavby parkoviska a novej úprave celého podlažia. Nedošlo k celkovému odstráneniu pôvodného parkoviska a vybudovaniu nového parkoviska. Parcela č. XXX/XX vznikla odčlenením z parcely č. XXX/X, k. ú. F.. Pozemok na O. je podľa stavebného zákona zastavaný stavbou. Odstránením povrchovej časti konštrukcie stavby parkoviska zámkovej dlažby nedošlo k odstráneniu stavby parkoviska ako celku na danom pozemku. Parkovisko tvorí jeden celok.

43. Zo znaleckého posudku Technického a skúšobného ústavu stavebného, n.o. č. 20-08/2018 zo dňa 10.05.2018 súd zistil, že podľa záveru znaleckej organizácie na mieste pôvodnej odstránenej stavby parkoviska vznikla v roku 2006 novostavba parkoviska, ktorá je zo stavebnotechnického hľadiska nezávislá od pôvodnej odstránenej stavby. K znaleckému posudku vyhotovenému Ústavom Stavebnej ekonomiky s.r.o. č. 168/2017 zo dňa 20.10.2017 znalecká organizácia uviedla, že ÚSE nechal do úvahy viaceré dokumenty, ktoré poukazujú na skutočnosť, že došlo k celkovému odstráneniu pôvodného parkoviska a k vybudovaniu nového parkoviska. Pozemok č. XXX/XX je možné považovať za samostatne hospodársky využiteľný. Je zrejmé, že nové parkovisko pozostáva zo 67 samostatných vzájomne nezávislých a jednotlivo samostatne hospodársky využiteľných parkovacích miest pre osobné automobily.

44. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 14.06.2017 uviedol, že všetky listinné dôkazy predložené žalobcom sú konzistentné a ich obsah je jednoznačný - preukazujú výstavbu novej stavby po roku 2006. Pri akomkoľvek výklade informácie Magistrátu hl. mesta, že „na základe protokolu o zverení majetku hlavného mesta zo dňa 07.01.1992 hlavné mesto zverilo do správy mestskej časti L. zeleň a plochy“ na pozemku parc. nie je možné dospieť k záveru, že plochou sa má rozumieť stavba parkoviska alebo iná plocha v zmysle stavebného zákona. Podstatné tu však je jednak vlastníctvo pozemku zo strany žalobcu a jednak výstavba novej stavby po roku 2006. Zverenie nehnuteľností v roku 1992 tak nemá vplyv na tieto skutočnosti. Z listiny nijako jednoznačne nevyplýva, že by mala byť zverená do správy žalovaného akákoľvek stavba na pozemku žalobcu. Formulácia príslušné parkovisko je vágna, neurčitá a nemôže vyvolať s poukazom na § 37 OZ žiadne právne účinky. Zopakoval, že záver znalkyne A. je jednoznačný - pozemok v čase posúdenia v marci 2017 nie je zastavaný stavbou podľa § 43 stavebného zákona. Zopakoval, že v konkrétnom prípade absentujú obidva základné zákonné predpoklady vzniku vecného bremena podľa zákona 66/2009 Z.z., keď žalovaný nepreukázal, že stavbu parkoviska získal do svojho vlastníctva podľa § 2 ods. 2 zákona 138/1991 Zb. Keďže parkovisko bolo postavené v roku 2006 to ani nie je možné. Poukazoval tiež na rozporuplnú obranu žalovaného, keď uvádza, že právnym titulom na nadobudnutie vlastníctva k parkovisku má byť dohoda so súkromnou spoločnosťou S. nemá ňou byť prechod majetku z vlastníctva štátu. Žalovaný ani len teoreticky nemohol nadobudnúť vlastníctvo k parkovisku podľa zákona 138/1991 Zb., ktorý je predpokladom aplikácie zákona 66/2009 Z.z. Žalovaný nie je ani vlastníkom stavby parkoviska a sám vo výrok svojich rozhodnutí označil ako vlastníka stavby parkoviska S. pričom žalovaný je len v pozícii správcu stavby.

45. Právny zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení zo dňa 22.08.2017 uviedol, že žalobca v jeho ostatnom písomnom vyjadrení upiera pozornosť súdu na skutočnosť, že podstatou tohto konania je ochrana vlastníckeho práva žalobcu, pričom sa snaží preukázať, že v súčasnosti sa na pozemku v jeho vlastníctve nenachádza žiadna stavba a jednak, že žalovaný sa snaží bez akejkoľvek dohody so skutočným vlastníkom zastavať jeho pozemok neoprávnenou stavbou. Skutočnosť, že na pozemku žalovaného v súčasnej dobe nie je žiadna stavba sa žalobca snaží preukázať znaleckým posudkom A. Právny zástupca žalovaného poukazoval na ust. § 43 ods. 1 stavebného zákona, podľa ktorého stavba je nielen stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných prvkov, ktorá je pevne spojená so zemou, ale aj ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu, pričom stavbou sa rozumie celá

stavba parkoviska, ktorá tvorí jeden celok. Z uvedeného je nepochybné, že aj v súčasnej dobe sa na pozemku vo vlastníctve žalobcu nachádza časť stavby, ktorá je vo vlastníctve žalovaného. Žalovaný nijako nespochybňuje vlastnícke právo žalobcu k parc. XXX/XX.. Je však nepochybné, že na pozemku vo vlastníctve žalobcu sa nachádza stavba vo vlastníctve žalovaného, na ktorom vzniklo podľa § 4 ods. 1 zákona 66/2009 Z.z. vecné bremeno. Uviedol tiež, že podstatou tohto konania je nielen ochrana vlastníckeho práva k pozemku žalobcu, ale aj v ochrane vlastníckeho práva žalovaného k stavbe - parkoviska, ktorú poškodil žalobca, keď vrchnú časť stavby, ktorá sa nachádza na pozemku žalobcu odstránil bez akéhokoľvek právneho titulu. Stavba parkoviska tvorí jeden celok a nenachádza sa len na pozemku žalobcu ale aj na ďalších vedľajších parcelách. Poukazoval na listinné dôkazy a to najmä na nájomnú zmluvu čl.V ods. 8, zápis o odovzdaní a prevzatí stavby parkoviska, ktorým bola stavba parkoviska v hodnote 3.916.947,-Sk odovzdaná do majetku žalovaného. Žalovaný ako vlastník stavby parkoviska, ktorá bola postavená legálne, má právo si svoju stavbu opraviť a to bez ohľad na súhlas vlastníka pozemku. Nejedná sa ani o neoprávnenú, ani o čiernu stavbu. Zopakoval, že stavbou je celé parkovisko, nielen časť nad a pod povrchom pozemku vo vlastníctve žalobcu. Stavba by zostala stavbou aj keby žalobca na svojej časti pozemku odstránil všetky vrstvy.

46. Znalec IX. na pojednávaní uviedol, že znalecká organizácia dospela k jednoznačnému stanovisku, že pôvodné parkovisko bolo v celom rozsahu odstránené a bolo vybudované nové parkovisko. Závery znaleckého posudku Ústavu stavebnej ekonomiky n.o. vychádzali z neúplných podkladov pre takýto záver. Pozemok parc. č. XXX/XX je samostatne hospodársky využiteľný.

47. Znalec A. na pojednávaní uviedol, že v posudzovanej veci sa jednalo o rekonštrukciu parkoviska, keď nedošlo k zbúrianiu pôvodnej stav parkoviska a novej úprave celého podlažia. Parkovisko tvorí jeden celok.

48. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 124 OZ všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

Podľa § 126 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania vecí od toho, kto mu ju neoprávnene zadržuje.

Podľa § 132 OZ vlastníctvo vecí možno nadobudnúť kúpou, darovacou, alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení na obce prechádzajú pôsobnosti, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona patrili podľa osobitných predpisov miestnym a mestským národným výborom, ak ich osobitný zákon nezveruje orgánom štátu. Podľa ods. 2 na obce prechádzajú v rozsahu ustanovenom v prílohách A a B tohto zákona aj pôsobnosti, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona patrili podľa osobitných predpisov okresným a krajským národným výborom.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí (zákon o majetku obcí) do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky, vecí, okrem hnutelností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú. Podľa ods. 2 vecí, ku ktorým patrilo právo hospodárenia štátnym podnikom, rozpočtovým, príspevkovým organizáciám a drobným prevádzkarňami národných výborov, ku ktorým prešla zakladateľská alebo zriaďovateľská funkcia na obec podľa osobitného predpisu, prechádzajú z majetku Slovenskej republiky do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzajú, ak ústredný orgán štátnej správy alebo príslušný orgán miestnej štátnej správy prenesie svoj zakladateľskú alebo zriaďovateľskú funkciu na obec na základe dohody, alebo ak tak ustanoví osobitný predpis.

Podľa § 2 ods. 7 zákona o majetku obcí, vecí a majetkové práva podľa odsekov 1, 2 a 5 nadobúda obec dňom účinnosti tohto zákona.

Podľa § 3d ods. 3 zák. č. 135/1961 Zb., miestne komunikácie sú vo vlastníctve obcí.

Podľa § 4b ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií. Podľa § 4b ods. 2 siete miestnych komunikácií sa budujú a udržiavajú v súlade s územnoplánovacou dokumentáciou tak, aby uľahčovali osídlenie a vyhovovali potrebám miestnej dopravy, prípadne poľnohospodárskej dopravy a ak to vyžadujú všeobecné záujmy aj potrebám diaľkovej dopravy a potrebám obrany štátu.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky, tento zákon

upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojim umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len „pozemok pod stavbou“). Podľa ods. 3 tento zákon sa nevzťahuje na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami, ktoré slúžia na podnikateľské účely.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 66/2009 obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov¹⁾ vlastníkom stavby⁴⁾ prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom (ďalej len „vlastník stavby“), môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere,⁵⁾ <<https://www.zakonypreludi.sk/zz/2009-66>> bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, poskytne vlastník stavby v tom istom katastrálnom území. Ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytne v rámci územia obce.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z. ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Podľa odseku 2 vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

Podľa § 43a ods. 3 písm. a) zák. č. 50/1976 Zb., Stavebný zákon, inžinierske stavby sú diaľnice, cesty, miestne a účelové komunikácie, nábrežia, chodníky a nekryté parkoviská.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu právo trvalého užívania, ktoré vzniklo podľa doterajších právnych predpisov iným právnickým osobám než telovýchovným jednotám a ktoré trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa mení dňom jeho účinnosti na nájom majetku štátu.

Podľa § 18 ods. 2,3 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu nájomca a príslušný obvodný úrad sú povinní písomne vyporiadať vzájomné vzťahy z trvalého užívania nehnuteľnosti do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Právo trvalého užívania, ktoré vzniklo podľa doterajších právnych predpisov telovýchovným jednotám a ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, dňom jeho účinnosti zaniká.

Podľa ods. 1 § 151n zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov(ďalej len OZ) vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

Podľa § 151o ods. 1 OZ vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona.

Podľa § 151p ods. 1 OZ vecné bremená zanikajú rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. K zániku práva zodpovedajúceho vecnému bremenu zmluvou je treba vklad do katastra nehnuteľností.

Podľa § 6 ods. 6 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej katastrálny zákon) v katastri sa spravidla nezapisujú inžinierske stavby a drobné stavby; tieto sú v katastri zobrazené na katastrálnej mape parcelným číslom pozemku, na ktorom je stavba postavená, alebo mapovou značkou a sú označené kódom druhu pozemku a kódom spôsobu využívania pozemku.

Podľa § 43a ods. 1,3 písm. o/ zák. č. 50/1976 Zb. stavby sa podľa stavebnotechnického vyhotovenia a účelu členia na pozemné stavby a inžinierske stavby. Inžinierske stavby sú nekryté športové ihriská, automobilové, motocyklové a bicyklové dráhy, golfové ihriská, lyžiarske trate a vleky.

49. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že predmetná nehnuteľnosť a na nej sa nachádzajúce parkovisko sa spravuje tzv. „režimom zákonných vecných bremien“. V konaní bolo nesporné, že žalobca je vlastníkom pozemku nachádzajúceho sa v L.i, parc. č. C-KN XXX/XX o výmere 175 m², ktorý vznikol odčlenením z pozemku parc. č. C-KN XXX/X o výmere 8164 m². Pozemok parc. č. C-KN XXX/X bol zverený do správy žalovanému hlavným mestom SR Bratislavou Protokolom č. 1/1991 ku dňu 11.07.1991. Z výpisu z evidenčného listu Katastrálneho úradu v L. č. XXX zo dňa 14.01.2005 žalovaný preukázal, že držiteľom a oprávnenou osobou nakladania s pozemkom parc. č. C-KN XXX/X o výmere 8164 m² bolo Hlavné mesto SR Bratislava. V posudzovanej veci mal súd

preukázané, že na tomto pozemku (parc. č. XXX/X) bolo ešte v roku 1978 v rámci výstavby sídliska v F. postavené parkovisko s kapacitou 39 parkovacích miest. V roku 2006 v rámci výstavby „Polyfunkčného obytného súboru Bratislava, Karlova Ves - STRED“ bolo za účelom zvýšenia kapacity parkovacích miest, zlepšenie technických a dopravných parametrov parkoviska a zabezpečenie statickej dopravy pre objekt SO 02-01- Polyfunkčný bytový dom“ dňa 16.03.2006 spoločnosti S. A., s.r.o. vydané stavebné povolenie na objekt SO 40 rekonštrukcia parkoviska O.. Stavebným úradom bolo stavebníkovi na základe stavebného povolenia z dôvodu zlepšenia technických a dopravných parametrov povolené aj rozšírenie parkoviska z pôvodnej kapacity 39 miest o 28 parkovacích miest ako aj jeho odvodnenie do stávajúcich vpustí. Žalovaný vydal na objekt SO 40 Rekonštrukcia parkoviska O. dňa 30.01.2007 Rozhodnutie o povolení užívania stavby. Spoločnosť S. mala na časť parcely č. XXX/X. o výmere 1430 m² pre účely vybudovania vyvolanej investície - parkoviska, uzatvorenú so žalovaným nájomnú zmluvu. Podľa čl. V ods. 8 zmluvy bol nájomca po vykonaní rekonštrukcie parkoviska toto odovzdať do vlastníctva žalovanému. Zrekonštruované parkovisko v celkovej hodnote 3.916.947,-Sk bolo žalovanému písomne odovzdané dňa 07.09.2006. Z Protokolu č. 2/1992 zo dňa 23.03.1992 mal súd preukázané, že dňom 01.04.1992 bol žalovanému zverená do správy miestna komunikácia III. triedy na O. vrátane parkoviska. Žalovaný kópiou z katastrálnej mapy z roku 1978 preukázal, že stavba parkoviska tu existovala už v roku 1978. Vlastníkom stavby parkoviska je podľa § 3d ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. (cestný zákon) obec, t.j. Hlavné mesto SR Bratislava. Podľa § 4b ods. 1 cestného zákona, miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií. Miestna komunikácia III. triedy O. spolu aj s parkoviskom bola s poukazom na čl. 73 písm. f) a čl. 74 písm. f) Štatútu hlavného mesta zverená do správy mestskej časti L. na základe Protokolu o zverení miestnych komunikácií III. a IV. triedy č. 2/92 podpísaného dňa 23.03.1992. Zverením parkoviska do správy žalovanému, tomuto vzniklo v zmysle čl. 81 ods. 2 Štatútu hl. mesta SR Bratislavy oprávnenie zverený majetok držať, užívať, brať úžitky a nakladať s ním. Vychádzajúc z tzv. historického výkladu a teleologického výkladu účelu prijatia právnej normy vyjadrenej ustanoveniami zákona č. 66/2009 Z.z. úmyslom zákonodarcu bolo usporiadať doteraz neusporiadané vlastnícke vzťahy k pozemkom pod stavbami, ktoré boli delimitované na obce a vyššie územné celky v rámci reformy verejnej správy. Ide o zákon SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov, zákon č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov a zákon č. 135//1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov. Uvedené právne predpisy upravujú prechod majetku z vlastníctva Slovenskej republiky do vlastníctva obcí a vyšších územných celkov. Podľa zákona SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí prešli do vlastníctva obcí z majetku Slovenskej republiky hnutelné a nehnuteľné veci, ktoré boli v správe hospodárenia národných výborov alebo nimi zriadených organizácií, ku ktorým prešla zakladateľská a zriaďovateľská funkcia na obec podľa zákona č. 518/1990 Zb. o prechode zakladateľskej alebo zriaďovateľskej funkcie národných výborov na obce, ústredné orgány štátnej správy a orgány miestnej štátnej správy. Podľa zákona o majetku obcí prešli do vlastníctva obcí stavby ako miestne komunikácie, administratívne budovy obcí, kultúrne domy, základné školy, predškolské zariadenia, centrá voľného času, domovy - penzióny pre dôchodcov, domovy dôchodcov, nemocnice I. typu, nemocnice s poliklinikou I. typu, ako aj ďalšie stavby. Podľa uvedených zákonov sa obce a vyššie územné celky stali vlastníkmi stavieb. Ak však štát nebol vlastníkom pozemkov pod stavbami, majetkovoprávne neusporiadané pozemky pod stavbami do ich vlastníctva neprešli. Návrh zákona upravuje usporiadanie predmetných zastavaných pozemkov do vlastníctva vlastníkov stavieb, t.j. do vlastníctva obcí a vyšších územných celkov. Ako spôsob riešenia vzťahov k neusporiadaným pozemkom, ktoré sú nevyhnutné na zabezpečenie činnosti samospráv, sa navrhuje zriadenie vecného bremena podľa ustanovení § 151n a nasl. Občianskeho zákonníka, ak vlastník stavby nemá ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, napríklad nájomný vzťah. Obsahom držby je, okrem užívania pozemku, aj právo uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu do vlastníctva obcí a vyšších územných celkov v období od 1.5.1991 do 1.1.2004. Vecné bremeno nezakladá vlastnícke právo k pozemkom a nie je definitívnym riešením. Vecné bremeno obmedzuje vlastníka pozemku v prospech obce alebo vyššieho územného celku v rozsahu nevyhnutnom na zabezpečenie činnosti samospráv. Vlastník pozemku musí strpieť užívanie pozemku obcou alebo vyšším územným celkom. Vecné bremeno vzniká priamo zo zákona (viď dôvodovú správu k zákonu č.66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Miestne komunikácie prešli do vlastníctva obce na základe § 2 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí a to dňom účinnosti tohto zákona. V zmysle § 28 zákona o obecnom zriadení na obce prechádzajú pôsobnosť, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona patrili podľa osobitných predpisov miestnym a mestským

národným výborom, ak ich osobitný zákon nezveruje orgánom štátu. Podľa ods. 2 na obce prechádzajú v rozsahu ustanovenom v prílohách A a B tohto zákona aj pôsobnosti, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona patrili podľa osobitných predpisov okresným a krajským národným výborom. V zmysle § 4b ods. 1 cestného zákona miestnymi komunikáciami sú aj parkoviská. S poukazom na zverovací protokol č. 2/92 zo dňa 23.03.1992 ako aj ustanovenie zákona č. 377/1991 Zb. o hlavnom meste SR Bratislave a Štatút hl. mesta SR Bratislavy, miestne komunikácie III. a IV. triedy boli zverené do správy mestských častí, ktoré majú v zmysle čl. 81 ods. 2 Štatútu oprávnenie tieto držať, užívať, brať úžitky a nakladať s nimi. Treba podotknúť, že zákonodarca spôsobom, ako vyplýva z vyššie uvedených citovaných ustanovení chce chrániť iba ním určené subjekty a to obec či vyššie územné celky, pretože tu existuje verejný záujem ako vyplýva z dikcie tohto zákona. Vlastník veci musí teda zo zákona vzniknuté vecné bremeno strieť na jeho pozemku vzhľadom na jeho verejnoprávnu povahu. Na druhej strane je nutné uviesť, že v zmysle vyššie citovaného zákona č. 66/2009 Z.z., ak je vlastník nehnuteľnosti v dôsledku výkonu práv podniku obmedzený v obvyklom užívaní nehnuteľnosti, má právo na primeranú náhradu za nútené obmedzenie užívania nehnuteľností. S poukazom na zistený skutkový stav vyššie citované ustanovenia zákona žalovaný je oprávnený komunikáciu na O. spolu s predmetným parkoviskom ako celok držať, užívať, brať z neho úžitky a nakladať a s ním. K tvrdeniam žalobcu, že v roku 2006 vznikla na pozemku žalobcu nová stavba a nejednalo sa o rekonštrukciu pôvodného parkoviska z dôvodu, že pôvodná stavba bola kompletne odstránená sa súd nestotožňuje. Žalobca súdu predložil tri súkromné znalecké posudky. Ako prvý, žalobca predložil znalecký posudok A. podľa ktorej parc. C-KN parc. č. XXX/XX nie je zastavaný stavbou, čím sa žalobca snažil súdu preukázať, že žalovaný nie je oprávnený opraviť žalobcom poškodené parkovisko. Znalkyňa svoj záver odôvodnila tým, že stavba nie je pevne spojená so zemou. Podľa stavebného zákona je stavbou nielen stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou, ale aj ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Žalovaný predložil dokumentáciu pre stavebné povolenie, podľa ktorej má stavba parkoviska niekoľko vrstiev, okrem zámkovej dlažby (hrúbky 80 mm), aj podklad z kamennej drte (40 mm), z cementobetónu (150 mm) a štrkopiesku (200 mm), jeho celková hrúbka je teda 470 mm. Odstránená bola len vrchná vrstva v hrúbke 80 mm, čiže stavba parkoviska si vyžadovala úpravu podkladu. Aj ďalšie dva znalecké posudky predložené žalobcom vyvrátili tvrdenie znalkyne A., keď uviedli, že na pozemku žalobcu sa stavba nachádza. Aj keď žalobca odstránil vrchnú časť z časti parkoviska na parc. C-KN č. XXX/XX, stále je na tom pozemku zvyšná spodná časť parkoviska, ktorá je vo vlastníctve žalovaného. V poradí druhým znaleckým posudkom A. mal žalobca snahu preukázať, že v roku 2006 vznikla na pozemku žalobcu nová stavba a nejednalo sa o rekonštrukciu pôvodného parkoviska z dôvodu, že stavba bola kompletne odstránená. V tejto súvislosti súd poukazuje na argumentáciu žalovaného v tom, že pojem „rekonštrukcia stavby“ stavebný zákon nepozná. Pojem rekonštrukcia stavby je obsiahnutá v § 54 Stavebného zákona v pojme „zmena stavby“. Termín zmena stavby je širší ako termín rekonštrukcia, pretože § 55 Stavebného zákona v súvislosti s vyžadovaním stavebného povolenia uvádza, že stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe aj pri stavebných úpravách. Stavebný úrad akceptoval žiadosť stavebníka na zmenu stavby, a nie na výstavbu novej stavby a to z dôvodu, že pri stavbe parkoviska sa nešlo do všetkých vrstiev podlažia. Súčasťou stavby je aj zhutňovanie podkladu, ktoré sa nemuselo robiť pri pôvodnom parkovisku, ale len pri prístavbe novej časti, ktorou sa toto parkovisko zväčšilo. Stavebník nemusel robiť výkopy pre novú časť parkoviska. Tým, že sa stará stavba iba menila, stavebný úrad podanie stavebníka vyhodnotil len ako zmenu stavby. Stavebník nemusel realizovať stavbu od začiatku, nakoľko terén (podlažie) pod pôvodným parkoviskom už bolo upravené a stavba sa iba rozširovala. Ako konštatoval znalec A. z ekonomického hľadiska by žiadna stavebná firma neodstraňovala z podlažia makadam, aby ho následne znovu musela naviesť späť, čo uviedol znalec aj vo výpovedi pred súdom. Pri povolenej stavbe parkoviska sa teda jednalo o jeden celok, avšak s rozdielnym technologickým postupom. Pri odstraňovaní vrchnej časti starého parkoviska, nebolo potrebné robiť hĺbkový výkop a následné zhutňovanie podlažia ako je to potrebné pri budovaní nového parkoviska, čo potvrdzuje aj vyjadrenie stavebného úradu v stavebnom povolení, keď uvádza, „rekonštrukcia vyžaduje vybúranie jestvujúcej spevnenej plochy, nakoľko jestvujúce parkovisko je inak vyspádované a výkop pre rozšírenú časť novo navrhovanej konštrukcie“. Na základe uvedeného stavebný úrad správne akceptoval žiadosť stavebníka o zmenu stavby, inak by výstavbe parkoviska muselo predchádzať najskôr vydanie rozhodnutia o odstránení stavby, následne by muselo byť vydané územné rozhodnutie o umiestnení stavby a až potom stavebné povolenie. Rozhodnutie stavebného úradu je právoplatné, ktoré nie je možné už napadnúť ani mimoriadnymi opravnými prostriedkami a ani súd nemá oprávnenie toto zmeniť. Je výlučne v kompetencii stavebného úradu aby vydával správne akty a rozhodoval podľa ustanovení stavebného zákona. Tretím znaleckým posudkom predloženým žalobcom bol znalecký posudok A. ktorým mal žalobca snahu opätovne preukázať, že sa nejednalo

o rekonštrukciu parkoviska ale o vybudovanie novej stavby. Podľa vyjadrenia znalca k tomuto záveru došiel jednak na základe štyroch vrto, a jednak na základe zápisu v stavebnom denníku, kde malo byť uvedené „sťahovanie jestvujúceho makadamu“. Z uvedeného slovného záznamu znalec dospel k záveru, že došlo k odstráneniu celej konštrukčnej vrstvy drveného kameniva, teda aj jeho najspodnejšej vrstvy. Znalec Ing. Juraj Nagy však uviedol, že sťahovanie neznamená samo o sebe odstránenie a odvoz makadamu. Stavebník mohol makadam upravovať, sťahovať na iné miesto napr. kvôli správne mu vypádovaniu a pod. Tvrdenie znalca Y. o odstránení celej konštrukčnej vrstvy dreveného kameniva ani potvrdením spoločnosti P., na ktoré sa znalec tiež odvoláva, keď v ňom nie je uvedené množstvo odvezeného odpadu. Potvrdenie od spoločnosti Profesing spol s r.o. svedčí iba o prevzatí asfaltovej zmesi ale nie o tom, či táto spoločnosť prevzala aj stavebný odpad spod celého parkoviska. Podstatným bolo vyjadrenie nielen znalca A. ale aj znalca A., ktorí sa vyjadrili, že stavba parkoviska tvorí jeden celok, teda nielen jeho časť nad a pod povrchom pozemku parc. č. XXX/XX, ale aj na vedľajších parcelách. Skutočnosť, že stavba parkoviska tvorí jeden celok potvrdzuje aj jeho odkanalizovanie, ktoré povoľuje špeciálny stavebný úrad ako vodnú stavbu, ktorého funkciou je zachytávať znečistené vody z parkoviska a odvádzať ich cez systém vpustí, potrubí a revízných šácht do odlučovača ropných látok. Žalobca urobil do jestvujúceho parkoviska diery. Bez časti vrchnej stavby je stavba, ktorá má fungovať ako celok narušená a môže dochádzať k priesakom vôd znečistených ropnými látkami do podlažia a do spodných vôd, mimo systému, ktorý je súčasťou parkoviska ako celku. Z vyjadrení znalcov A. a IX. o tom, že stavba parkoviska je jeden celok nepochybne vyplýva, že stavba by zostala stavbou, aj keby žalobca na svojej strane pozemku odstránil všetky jej vrstvy. Došlo by len k odstráneniu a narušeniu časti konštrukcie, ktorá ako celok plní funkciu parkoviska. Súd opätovne poukazuje na tú skutočnosť, že stavebný úrad žiadosť stavebníka o zmenu stavby akceptoval. Inak by výstavbe parkoviska muselo predchádzať najskôr vydanie rozhodnutia o odstránení stavby, následne by muselo byť vydané územné rozhodnutie o umiestnení stavby a až potom stavebné povolenie. Rozhodnutie stavebného úradu je právoplatné, ktoré už nie je možné napadnúť ani mimoriadnymi opravnými prostriedkami. Je výlučne v kompetencii stavebného úradu, aby vydával správne akty a rozhodoval podľa ustanovení stavebného zákona. V danom prípade sa nejednalo o novú stavbu parkoviska.

50. S poukazom na vyššie uvedené, súd žalobe žalobcu nemohol vyhovieť. S poukazom na zistený skutkový stav a vyššie citované ustanovenia zákona žalovaný je oprávnený komunikáciu na Fadruszovej ulici v Bratislave spolu s predmetným parkoviskom ako celok držať, užívať, brať z neho úžitky a nakladať a s ním.

51. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods.1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v spore plne úspešný, keď žalobný návrh žalobcu bol v celom rozsahu zamietnutý. Súd preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške 100 % nároku.

52. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti rozsudku súdnej prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej úpravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.